

3. postna nedelja Dekliška nedelja 08. 03. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Janeza (obl.) in Frančiško Pučnik (Štrankovi)
Ponedeljek, 09. 03. 2015 Dominik Savio	Ob 7.00 + Milico in Ivana Brgleza ter sorodnike
Torek, 10. 03. 2015 Štirideset mučencev	Ob 18.00 za + Stanka Rupnika (729)
Sreda, 11. 03. 2015 Janez Krstnik Righi	Ob 18.00 za + Jožeta Kuka in Jožeta Pušnika
Četrtek, 12. 03. 2015 Gregor I. Veliki	Ob 18.00 za + Karla (obl.), Marijo in Jožeta Kolarja
Petek 13. 03. 2015 Evfracija iz Nikomedije	Ob 7.00 za + Franca in Alojzijo Kokol (obl.) Ob 18.00 za + Rudolfa Smogavca (873)
Sobota 14. 03. 2015 Matilda, kraljica	Ob 07.00 za + Jožeta Leskovarja (825)
4. postna ned., 15.03.2015 Nedelja »laetare« (veselja) Obletnica izvolitve papeža Frančiška	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Jožeta in Ljudmilo Goričan (obl.)

1. Kot že veste, so poslanci državnega zbora sprejeli zakon po skrajšanem postopku možnosti istospolnih skupnosti, da posvojijo otroka. S tem je Državni zbor izpustil ljudstvo, predvsem starše in stare starše, iz postopka soodločanja. Ostaja nam tisto, kar omogočata ustava in zakon, da začnemo postopek za referendum. Najprej je treba v tednu dni zbrati 2500 podpisov. Zato vas danes prosimo, da se podpišete na formularje in s tem pokažete, da ima vsak otrok pravico do očeta in mame.

Zakonska skupnost med enim možem in eno ženo je osnovna ureditev družinskega odnosa po naravi in tudi na temelju svetopisemske vere. Temu nasprotuje **sprejeti zakon, ki redefinira zakonsko zvezo**. Ta naj bi po novem bila zgolj »**življenjska skupnost dveh oseb**«. S to težnjo bi Slovenija vstopila v trend, ki nasprotuje naravnemu razumevanju življenjske skupnosti ženske in moškega, ki je naraven prostor za posredovanje novega življenja in hkrati najboljše okolje za vzgojo in razvoj otroka. Tu **ne gre za diskriminiranje skupnosti**, ki tega potenciala nimajo, **ampak** zgolj **za sprejemanje naravnih danosti**, ki jih seveda sprejema tudi nauk Katoliške Cerkve, kakor tudi velika večina ostalih velikih monoteističnih veroizpovedi. Katoliška Cerkev ni nikoli nasprotovala, da se uredijo še nekatere manjkajoče social-

ne pravice oseb istega spola, ki skupaj živijo in obžaluje, da do tega še ni prišlo. Vendar pa ne na način, da se rušijo temeljna naravna dejstva, ki izhajajo iz tega, da obstajata ženski in moški spol, da so med njima razlike, vendar tudi čudovito dopolnjevanje, ki se v vsej polnosti lahko udejanji v skladnem družinskem življenju. Dejstvo, da žal v mnogih slovenskih družinah ni vse tako, da je v mnogih družinah tudi veliko slabega in hudega, ne sme biti razlog za rušenje tega naravnega dejstva, ampak naša dodatna odgovornost, da še bolj okrepimo molitev za družine in prizadevanja za vzgojo za družinsko življenje.

2. Včeraj, 7. marca 2015 je **papež Frančišek** v rimski cerkvi vseh svetnikov daroval **sveto mašo ob 50. obletnici prve svete maše, ki je bila obhajana v domačem (italijanskem) jeziku**. Namreč pred natanko petdesetimi leti, 7. marca leta 1965, je **bl. papež Pavel VI.** v isti cerkvi maševal v italijanščini. To je bilo v skladu s prenovljenimi bogoslužnimi pravili, ki jih je pred tem določil drugi vatikanski koncil. Zato bomo danes pred sklepnim blagoslovom **zapeli zahvalno pesem in se zahvalili Bogu za neprecenljivo vrednoto obhajanja bogoslužja v domačem jeziku**.
3. Iskrena hvala za vse darove za kuhinjo, še posebej pa Damjanu Tomažiču in Slavku Mlakarju za različna dela oziroma pomoč. Boglonaj!

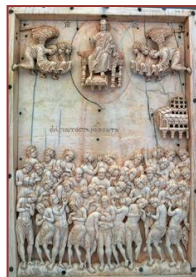
Belgijski škofje so objavili izjavo z naslovom 'Dostojanstvo človeške osebe, tudi dementne,' v kateri zapišejo, da »naraščajoče staranje prebivalstva predstavlja enega glavnih izzivov današnje družbe, posledično pa tudi povečano število primerov demence. V prvi vrsti človek, tudi če zbolí za demenco, ostane celovita oseba do smrti.« Odkar je leta 2002 stopil v veljavo zakon o evtanaziji namreč ugotavljajo, da se sistematično kršijo njegove meje. Po besedah škofov večkrat kot razlog za evtanazijo brez obotavljanja upoštevajo tudi razloge kot so 'veliko trpljenje' ter 'naporno prenašanje življenja.'

Razpored bralcev Božje Besede

3. postna nedelja Dekliška nedelja 08.03.2015	7.00 1. berilo: Mira Rubin 2. berilo: Martin Juhart	10.00 1. berilo: Tina Sojar Voglar 2. berilo: Polona Mlakar
4. postna nedelja ----- 15.03.2015	7.00 1. berilo: Jože Pliberšek 2. berilo: Kristina Strnad	10.00 1. berilo: Pavlica Pučnik 2. berilo: Urška Flis
5. postna nedelja Otroška nedelja 22.03.2015	7.00 1. berilo: Albin Pučnik 2. berilo: Mira Rubin	10.00 OTROCI

Svetnik tedna – Štirideset mučencev

Ko je bila pod cesarjem Konstantinom (leta 313) krščanska vera državno priznana in sicer najprej v vojski, je bilo seveda naravno, da so bili v cesarskih četah tudi krščanski vojaki. Na Zahodu je vse lepo teklo, na Vzhodu pa je bil Konstantinov sovladar Licinij sprva do kristjanov strpen in celo dobrohoten, ko pa se je s Konstantinom sprl, je začel kristjane preganjati. V Kapadokiji je dal razglasiti odlok, po katerem se mora vsak kristjan pod smrtno kaznijo odreči svoji veri. Na podlagi tega odloka je bilo obsojenih na smrt štirideset vojakov sloveče dvanajste rimske legije, ki je veljala za elitno. V njej so služili predvsem domačini iz Kapadokije in Armenije, nekaj vojakov pa je bilo iz drugih delov cesarstva. Opis smrti štiridesetih mučencev pripoveduje, da je namestnik Agrikolaj sam prišel k 'bliskoviti legiji', da spolni cesarjev ukaz. Tedaj je štirideset vojakov stopilo iz vrste in vsi so neustrašeno priznali, da so kristjani in da jih nobena muka ne bo odvrnila od Kristusa. Ohranila se nam je njihova oporoka ter govori cerkvenih očetov Bazilija Velikega, Gregorja iz Nise, Janeza Krizostoma, v katerih povečujejo junaštvo teh vojakov. Mučeništvo so pretrpeli v Sebasti (danes Sivas v Turčiji). Namestnik jih je najprej skušal pripraviti k odpadu od vere s tem, da jim je obljubljal odlikovanja, povišanja, denarne nagrade, toda vojaki so odvrnili: »Kaj nam hočeš dati takega, kar bi moglo nadomestiti ono, kar nam hočeš vzeti? Predlagati nas hočeš v odlikovanje cesarju, izneveriti pa njemu, ki je resnično vladar ... Iz ljubezni do Boga smo pripravljene pretrpeti kakršne koli muke.« Odvedli so jih v ječo, čez teden dni pa jih je zasliševal vrhovni poveljnik čet Lisias. Ko jih ni mogel ne omajati ne ostrašiti, si je zanje izmislil nenavadno kruto smrt. V Armeniji je marca še zelo ostra zima, zato jih je obsodil, naj počasi umirajo zaradi zmrznjenja. Odvzeli so jim vso obleko in jih postavili na zamrznjen ribnik znotraj mestnega obzidja. Bil je peklenski mrz in pihal je leden veter. Blizu ribnika je bilo kopališče s toplo vodo za tiste, ki bi si morda premislili. Eden je to res storil, vendar je umrl brž ko je prišel na toplo. Namesto njega je stekel na led vojak, ki je stražil kopališki dom, tako da je bilo junaških pričevalcev spet štirideset. Naslednje jutro je prišel sodnik in ukazal, naj še živim polomijo roke in noge, jih sežgo na grmadi, pepel pa potresejo v reko. Njihov spomin se v rimski Cerkvi obhaja 10. marca. Pregovor pravi: »Če štiridesetih mučencev dan ni lepo, tudi štirideset dni potem ne bo.«

ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

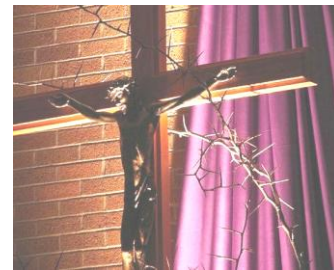
ŽUPNIJE VNEBOVZETJA

BL. DEVICE MARIJE.

3. postna nedelja

Dekliška nedelja

08. 03. 2015 - 15. 03. 2015

Papež Frančišek: Kvaliteta družbe se kaže v odnosu do ostarelih

Zahvaljujoč napredku medicine se je življenjska doba podaljšala, a družba se za življenje ni odprla, je preteklo sredo začel katehezo papež Frančišek. Število starostnikov se je povečalo, naše družbe pa se niso dovolj organizirale, da bi jim naredile prostor, z ustreznim spoštovanjem in konkretnim upoštevanjem njihove šibkosti in dostojanstva. Dokler smo mladi, se ne zmenimo za starost, kot da bi bila neka bolezen, ki se je je treba izogibati. A starostniki so bogastvo, ne sme se jih ignorirati.

Strokovnjaki (na Zahodu) opredeljujejo to stoletje kot *stoletje staranja*: število otrok se zmanjšuje, število ostarelih pa povečuje. Ta neuravnoteženost je po papeževih besedah *velik izziv za sodobno družbo*. In vendar *kultura profita vztraja v prikazovanju starostnikov kot bremena, kot balasta*. Ne le, da ne proizvajajo, ampak so breme. Rezultat takega razmišljanja pa je, da se jih zavrže. In to je greh. *Tega si ne upamo povedati na glas, a tako se dela*, je poudaril papež Frančišek in dodal, da je nekaj *zelo nizkotnega v tej navajenosti na kulturo odpadkov*. Navajeni smo odmetavati ljudi.

Prebuditi moramo kolektivni čut hvaležnosti, spoštovanja, gostoljubnosti, ki bo ostarelemu dal čutiti, da je živi del svoje skupnosti, je spodbudil papež. Če se ne bomo naučili dobro ravnati z ostarelimi, bodo tako ravnali tudi z nami.

»Stari smo vsi nekoliko občutljivi,« je dejal papež. Nekateri pa so še prav posebej slabotni, mnogi so sami in zaznamovani z boleznijo. Nekateri so odvisni od nujne oskrbe in pozornosti drugih. Bomo zato naredili korak nazaj? Jih bomo prepustili njihovi usodi? *Družba brez bližine, kjer zastojnost in naklonjenost brez vračanja, tudi med tujci, izginjata, je pokvarjena družba*.« Cerkev, zvesta Božji besedi, ne more tolerirati te izrojenosti. *Kjer ni spoštovanja ostarelih, ni prihodnosti za mlade*, je sklenil papež.

